

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 15

ŠIBENIK, 14 travnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Svi na koljena!

Prije, kad bi se čovjek osje-
ćao umoran i neraspoložen, otvo-
rio bi kućna vrata i potražio
društvo. U društvu i razgovoru
zaboravljali smo na umorno ko-
lanje krvi u našim žilama i na
težinu krsta koji nam svija hrbat.
Zaboravili bismo na sve, i začas
se raspoložili.

Sad je već teže zaboraviti na
brige i nasmijati se. Dodeš u
društvo i, mjesto da se razveseliš,
još više se rastužiš. Kako nećeš,
kad se svi, pa i tvoji znanci i
prijatelji, vječno razgovaraju o
nevoljama i životnim poteškoća-
ma. Zametni razgovor s kojim god
hoćeš, počće ti se tužiti.

Svi mi imamo oči. I one nam,
doista, svjedoče, da su putovi,
po kojima moramo stupati, grbavi
i dračavi.

Ali budimo iskreni. U tišini,
kad se slegne buka i vreva svijeta,
pitajmo se: Zar nije najdublji
uzrok našeg nemira i naše potiš-
tenosti u nama samima?

Ko je iskren, moraće odgovo-
riti: Da, u nama samima je izvor
crnih boja i žalosnih napjeva!
Nitko nas toliko ne uznemiruje i
ne rastužuje kao mi sami sebe!
I dijete je čovjek. A kakova
je razlika između njega i mladića
u dvadesetim godinama?! Dijete
veselo skakuće kao jagnje i, u
razdraganosti, plješće ručicama.
A većina današnjih mladića je
potištena i namrgođena kao da
su malo prije ispili, na dušak,
litar kvasine.

Za tu razliku možemo iznašati
razne uzroke. A znate li koji je
najčešći i najistinitiji? Bez ustru-
čavanja i predomišljanja pišem:—
grijeih!

Djetinja duša je nedužna i li-
jepa kao umjetnička katedrala. Za-
to je i vesela!

Svi, pa i oni koji ne drže
mnogo do vjere, moraju priznati,
da nitko ne ostavlja za sobom
toliko ruševina i garišta kao gri-
jeh. To je najokrutniji hajduk,
najveći zločinac. Uništio je čitave
narode, porušio mnoge gradove,
istrijebio mnoge obitelji.

Koliko je puta baš tebe, koji
čitaš ove retke, objesio na stup
sramote i izbičevao do krvi?! On
ti je razrušio onu lijepu katedralu
tvoje djetinje nedužnosti i postao

Glas koji se širi po čitavom svijetu

Odlučna osuda rata

I mi mladi, koji nismo bili
na frontama, sjećamo se onog
vječnog ratnog straha i nje-
govih grozota, pa znamo što
znači rat i, u njemu, prolive-
na krv. A države kao da sve
to zaboravljaju! Svake godi-
ne se povećavaju ratni pro-
računi i grade se: bojni avio-
ni, podmornice, topovi i sva-
kovrsno ubojito oružje.

Kad sve to gledamo, hvata
nas strah. Bojimo se novog
prolijevanja krvi i svega
onog užasa koji tada harači.

Na prvi travnja, na sve-
čanoj tajnoj sjednici, pred
mnogim sakupljenim kardi-
nalima, naš sv. Otac Pio XI
oštro je osudio svaki poku-
šaj novog rata i pozvao čit-
tav svijet da se obrati Bogu
i moli Ga za mir.

Evo nekoliko riječi iz Pa-
pinog govora. „U času, kad
još nije popravljena šteta ni
zadnjeg svjetskog rata, opet
se prevlači nebo tamnim
oblacima, koje razdiru zlo-
kobne munje. To uznemiruje
sve duše tako, da se sjećamo
Spasiteljevih riječi: Slušaćete
govoriti o ratovima i prevra-
tima; nastupiće kuga i sku-
poća, strahovite stvari i ve-
lika znamenja.—

si grub, zloban, nepošten, zao . . .

Sada smo u korizmi. Korizme-
no vrijeme je najozbiljnije u crk-
venoj godini. Najozbiljnije zato,
jer se, ako još u nama tinja iskra
kršćanstva, moramo povući u se i
razmišljati o svim onim ruševinama
i garištima koje je u nama prouz-
ročio grijeh.

Je li moguće raskovati oko-
ve koje nas vežu uz zemlju? Mo-
že li se ponovno podignuti ona
naša razrušena katedrala i urediti
vitkim gotskim kipovima?

Na te upite daju nam jasan
odgovor četiri Evandelisti. Jedan
od njih, sveti Ivan, zapisao je
utješne Kristove riječi: „Kao što
je Otac poslao mene i ja šaljem
vas. Rekavši ovo, dahnu i reče
im: Primate Duha Svetoga! Koji-

Nikako ne možemo vjero-
vati da bi oni, kojima je
povjereni blagostanje nara-
da, htjeli sve to tjerati do
krvavog konca i do opusto-
šenja koje ne bi zahvatilo
ovaj ili onaj narod nego ve-
liki dio čitavog čovječanstva.
Ali ako bi, uistinu, netko htio
počiniti takav gnjusni zločin,
onda molimo Boga da odstra-
ni takvu opasnost, o kojoj
mi mislimo da se neće i da
se ne smije dogoditi. S ogor-
čenim srcem obraćamo k Bo-
gu svoju prošnju: „Rasprši
narode koji hoće rat“!

Nevolje današnjeg čovje-
čanstva neka se preobrate u
žarku molitvu Gospodaru čit-
tavog svemira, da bi ipak jed-
nom nadošla bolja vremena.
Kao što su se apostoli, kad
su ih zapljuskivali bijesni va-
lovi nevremena, obratili, pu-
ni pouzdanja, Kristu, tako
moramo i mi, da se povratim
mir, ponoviti prošnju: „Gos-
podine, spasi nas, jer se po-
tapljamo.“

— Dok se budu ove riječi,
preko telefona, radija i no-
vina, širile po čitavoj zemal-
skoj kugli, ne budimo ni
mi za njih gluhi.

ma oprostite grijehe, opraštaju im
se, a kojima zadržite, zadržani su.“

Tako govori Vječna Istina!
Govori svojim prvim apostolima,
a preko njih svim svećenicima do
konca vjekova.

Apostoli su primili naredbu i
izvršivali je. Izvršuju je i današnji
Isusovi svećenici od kraja do kraja
zemlje. Po sate i sate sjede, zat-
voreni iza drvenih rešetaka ispovi-
jedaonice, i primaju na Božansko
saslušanje sve opterećene, ojađe-
ne i razočarane.

Ja još vjerujem u katoličku
svijest našega naroda. I ta svijest
će sigurno ovih dana progovoriti!

Teško je čuvati tajnu. Nešto
nas vječno potiče i tjera da je
nekomu povjerimo. Pa recite mi:
Zar ispovijed ne bi bila divna i

Katoličke pobjede

Od istoka do zapada

Koliko se toga dnevno događa
samo u jednom gradu! A što da re-
čemo za čitavu jednu državu ili za čit-
tav svijet! Mnogo tih događaja objavlju-
ju novine. Ali svaka država ima i
posebne urede, tako zvane agencije,
koje skupljaju razne vijesti iz države
i svijeta.

Tako Čehoslovačka ima agenciju
„Ceps“, Italija „Stefani“, Austrija
„Korbiro“, a Jugoslavija „Agenciju A-
vala“.

Imaju li katolici, koji žive po čit-
tavom svijetu, svoju posebnu, katoličku
agenciju? — To htjedoh reći: Imaju!
Zove se „Agencija Fides“.

„Fides“ je osnovana 1925 godi-
ne. Glavna joj je svrha da izvješćuje
svijet o misijama. Pa ne samo o misij-
sko-vjerskim pitanjima, nego javlja i
sve političke, kulturne i gospodarske
novosti iz misijskih krajeva. Ta kato-
lička agencija ima 245 stalnih izvjes-
telja u Africi, Aziji, Americi, Oceani-
ji i u misijskim pokrajinama Evrope.
Tako je to agencija koja radi na naj-
većem području. Kao nijedna druga!

Vijesti koje razaslije „Fides“ tis-
kaju se u 1600 novina i časopisa 42
država! Samo „Društvo Naroda“ češ-
će se obraća na nju za razne vijesti.

Od istoka sunca do zapada, zrakom
i kopnom, šire se vijesti o naporima
i uspjesima — vjerskim i kul-
turnim — junačkih misionara, tih Kri-
stovih lučonoša.

UZORNA BISKUPIJA. Među najuzor-
nije katoličke biskupije spada francuska
biskupija Mans. Ona broji 382 hiljade vjer-
nika. U jednoj godini su vjernici te bisku-
pije žrtvovali za uzdržavanje sjemeništa i
svećenika milijun franaka, za katoličke škole
1.600.000, a za misije 80 hiljada franaka.
137 župa ima svoje posebne novine. A zar
naše dvije biskupije neće moći uzdržati
„Katolik“?!

potrebna ustanova samo radi te
potrebe povjerenja? A ispovijed
je mnogo više! To je sud Božji,
na kojem Svemogući uzima u
svoje tople dlanove sva raskajana
srca i ovija ih mekom vunenom
tkaninom svoje ljubavi.

Čovjek je malen i velik. Ma-
len je po svojoj nižoj naravi, ve-
lik radi duše koja u njemu pre-
biva. Ali nikada nije čovjek tako
velik kao u trenutku kada, slom-
ljen i raskajan, pada na kolje-
na pred svojim Bogom.

Ispovijedali su se i ispovijedaju
se učenjaci. U ispovijedaonici su
klečali i kleče: kraljevi i pape,
biskupi i svećenici. Pa ćemo,
ovih dana, i mi! Svi mi koji se
krstimo krstom časnim. Svi koji
još ljube Boga i sebe! Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

Cvjetnja nedjelja

pri blagoslovu palama i maslina

EVANĐELJE SV. MATEJA (21, 1-9). U ono vrijeme: Kad se približi Isus k Jerusalemu i dođe u Betfagu k maslinskoj gori, posla dva svoja učenika govoreći im: **Podite u selo, što je prema vama i odmah ćete naći oslicu privezanu i oslića s njome! Odvezite i dovedite k meni! I ako vam ko što reče, kažite, da trebaju Gospodu, i odmah će ih pustiti. A ovo se sve dogodilo, da se ispuni, što je kazao prorok govoreći: Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj tvoj ide k tebi krotak, sjedeći na oslici i na osliću, mladetu podjarmljenice. A učenici otišavši učiniše, kako im je zapovjedio Isus. I dovedoše oslicu i oslića i staviše na njih haljine svoje, te ga postaviše sjesti. A veliko mnoštvo prostrije haljine svoje, po putu; a drugi odsijecahu grane od stabala i sterahu po putu; a mnoštvo, koje idahu pred njim i za njim, kličaše govoreći: Hosana sinu Davidovu! Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje!**

POUKA:

Isus polazi u Jeruzalem da tamo dovrši svoju gorku muku. On je to znao i On je to htio. Narod ga po prvi put dočeka velikim slavljem i veseljem. U znak radosti prostire haljine po putu i posiplje zelenilo i cvijeće, dok djeca kidaju grane s maslina i veselo Ga pozdravljaju.

Na uspomenu toga i mi ove nedjelje, koju nazivljemo Cvjetnica, nosimo u crkvu maslinove grane, da ih svećenik blagoslovi. Kad svećenik blagoslovlje masline, tada moli, da bi Bog blagoslovio one kuće u kojima se budu držale i čuvale. Svećenik također spremi nešto od toga blagoslovljenog granja, a pred pepelnicu nastajne godine ga spali, da tim pepelom pospe glave vjernika u znak ništavosti i prolaznosti ovog svijeta.

Crkva hoće da vjernici čuvaju u svojim kućama blagoslovljenu vodu, svijeće i maslinove grane željom, da nas Bog oboruža svojim blagoslovom protiv svih neprijateljskih zasjeda, da nam udijeli milost, te se i mi, kao grančice, zelenimo dobrim djelima, s kojima ćemo zaslužiti da s Isusom slavodobitno unidemo u nebeski Jeruzalem.

Zašto je židovski narod onako svečano dočeka Isusa? To su učinili iz ljubavi i zahvalnosti, jer im je učinio toliko dobra!

Onaj isti Isus dolazi i k nama u presv. Oltarskom Sakramentu. Treba

da mu i mi izidemo ususret čistim srcem, neokaljanom dušom i kličemo Mu: Hosana — da si nam hvaljen i slavljn u vijek! Tko još nije primio Isusa u uskrsnoj Pričesti, neka ga svakako primi čim prije. Pa i jest posljednje vrijeme, da svoju dušu očisti svaki koji hoće da se na Uskrs, čista srca, raduje uskrsnuću Spasiteljevu.

Narod koji danas kliče: „Hosana“, u petak će bijesno vikati: „Propni ga, propni!“ O kako je gruba ta prevrtljivost i crna nezahvanost židovskog naroda. Ali, nažalost, isto se i dandanas često događa. Koliki kršćani yeselo kliču Isusu „Hosana“, kad Ga u svetoj Pričesti primaju u svoje srce, a poslije Mu se opet iznevjeruju.

Na braniku

Mnogo je vjera. Najglavnije i najbrojnije smo, u glavnim obrisima, upoznali, i jednodušno zaključili: Te vjere naš razum ne može prihvatiti kao prave i istinite.

Sto je s kršćanstvom? Da li nam ono propovijeda istinu? Mi tvrdimo: Da! — A to ćemo i dokazati.

Prvi naš dokaz su knjige, u kojima je zapisana nauka kršćanstva. Te knjige zovemo sveto Pismo. I to Pismo je zaista sveto i istinito!

Danas se pišu mnoge knjige. Ne samo znanstvene, kojima je svrha tumaćiti i širiti istinu, nego i zabavne. Književnici izdaju romane i pripovijesti. Ta književnička djela su, većinom, plod bujne čovjekove mašte. Malo je što u njima zbiljsko doživljeno.

Nije li moguće i sveto Pismo zbirka pripovijesti koje napisao, Bog zna kada, ljudi nepoznata soja i plemena? Tako, uistinu, i govore neki koji bi htjeli i željeli, da je kršćanska nauka izmišljena kao ibajke o liscama, gavranima i vukodlacima. — Osobito to govore o svetom Pismu staroga zavjeta.

A nije tako! Istinitost svetih knjiga je dokazana jače i sigurnije nego li bilo koje druge povijesne knjige!

Zasad nešto o knjigama Staroga Zavjeta.

Sveto Pismo starog zavjeta sadrži 45 knjiga. One govore o Božjoj objavi prije Kristova rođenja. Zato se to i zove Stari Zavjet, za razliku od Novoga koji nastupa s Kristovim rođenjem.

Za svaku se povijesnu knjigu, da se možemo pouzdati u njezinu istinitost, moraju dokazati tri stvari. Prvo: da je knjigu zaista napisao onaj pisac o kojem se govori da ju je napisao, i da je napisana u vrijeme za koje se smatra da je napisana; drugo: da je knjiga došla do nas potpuno

ju. Povraćajući se na stare grijehe viču: „Propni ga!“

Treba ustrajati u dobru! Koja nam korist ako smo dobro započeli, pa onda zlo završimo? I Juda je počeo dobro, bio je prijatelj Isusov, slušao je, kao i ostali učenici, Njegovu nauku, ali nije ustrajao. Zato je onako jedno svršio izdajući svoga Učitelja.

I nama ovaj varavi svijet kliče: Hosana! — pozdravlja nas svojim grešnim mamilima. A kad mu se povjerimo i upanemo u njegove strašne mreže, bijesno ustaje proti nama, propinje nas i ubija.

Sada, kao i unaprijed, zapamtimo Kristovu riječ koju je dobio zlom duhu: „Samo Bogu se klanjaj i Njemu jedinom služi!“ — Tu je naš mir i sreća.

Svete knjige

sačuvana, bez ispuštanja pojedinih poglavlja ili umetanja novih; treće: da je pisac dotične knjige mogao doznati događaje o kojima piše, i da ih je htio zapisati kao čistu istinu.

A sva ta tri uvjeta obistinjena su u Svetom Pismu!

Da vidimo!

Starozavjetne knjige su napisali baš oni pisci o kojima mi danas govorimo da su ih napisali. To nam, najprije svjedoči jezik tih knjiga.

Jezik se uvijek mijenja. Napreduje i usavršuje se. Hrvatske knjige tiskane pred 50 godina nisu pisane istim jezikom kao današnje. — Tako opažamo i u svetim knjigama jezičnu razliku. Mojsije je napisao svoje knjige mnogo prije nego Jeremija i Danijel. Zato Mojsije piše starožidovskim jezikom s kojim su u njegovo vrijeme govorili, a proroci novožidovskim, aramejskim i sirska-kaldejskim, koji su prevladavali u njihovo doba.

Zanimljiv je u knjigama i način pisanja. Poznamo mnoge knjige svjetovnog sadržaja koje su nastale baš u doba kad su od Boga nadahnuti pisci pisali i ove svete knjige. I što vidimo? Isti način pisanja i izražavanja kod jednih i drugih.

Sto je najvažnije: U starozavjetnim knjigama točno su zapisane sve vjerske i čudoredne, društvene i političke prilike onoga doba u kojem su živjeli pisci tih knjiga. Onako vjerno i točno mogli su pisati samo očevici, koji su sve to vidjeli i doživjeli.

A nije li, moguće, kogod u sveto Pismo poslije umetnuo kakve priče i zablude? To je isključeno, kad znamo kako su Židovi brižno čuvali, čitali i tumačili svete knjige. Doduše, nisu nam se sačuvali baš oni papiri, na kojima je pisao Mojsije i ostali nadahnuti pisci, ali nam se sačuvala one iste njihove riječi, koje su napisali u dav-

nam Vam.

„Dakle“ — rekli ste na to — „zašto sada ne živite onako, kako ćete jednom željeti da biste bili živjeli?“

Taj upit me je pogodio u srce gore nego kad strelica zadre u živo meso. — Na putu prema kući Vaše mi pitanje nije išlo iz glave, i više puta ponavljah: „Gospodin župnik ima pravo!“

Pa i moji prijatelji mi pokušaje osvojiti dušu, ali isto tako bezuspješno. Čudno! Nitko između onih koji su mi željeli dobro nije imao srčanosti, da mi, bez izmotavanja, reče: Radi se o vjerskim pitanjima i o spasenju tvoje duše. Dandanas više ne mrzimo grijeh kao što su ga nekada mrzile svete duše. Je li je to pomanjkanje žive vjere? Da nije strah pred ljudima? Pretjerani obzir prema bližnjemu?...

A mi se danas samo s nježnom rukom, u rukavicama i uz mnoga opravdavanja, usudujemo uhvatiti bližnjega. A tvrdi, uzgoriti hrastovi tako lako se ne ruše!

Poslije našeg razgovora počeo mi se češće oglašavati savjest. Porodi se u meni čežnja za nečim tvrdim, što bi me držalo uspravno, na nogama, i u ovom sadašnjem rastrganom vremenu. Zaželjeh postati uistinu čovjek, u svakom pogledu dosljedan. Skupljao sam srčanost koja daje moći da i „prosvijetljenomu“ prijatelju pišem: „Doći ću u petak na objed. Molim te da

noji davni.

Sam Mojsije je strogo zabranio, da itko što dodaje ili oduzima njegovim knjigama. I toga su se Židovi strogo držali! Za prepisivače svetih knjiga je bilo određeno s kakvim crnilom će prepisivati. Pa i veličina slova i razmak između njih bili su im točno propisani! Ako bi se na jednoj stranici našle samo dvije pogreške, morao bi se uništiti čitav priepis.

Kod takve pažnje i strogosti nije se moglo ništa, pa ni najmanje, nadodati ili okljastriti.

Pisci su, većinom, bili savremenici onih događaja o kojima pišu. Ako baš nisu sve sami doživjeli, mogli su doznati usmenom predajom koja se je ljubomorno prenašala od koljena na koljena. — Pa ne samo da su sve, što napisao, mogli doznati, nego i ono što su doznali, točno, po savjesti i istini, zapisao. To nam svjedoči njihovo lično poštenje, i svetački život. Bili su do krajnjih granica istinoljubivi, jer iznašaju i vlastite nedostatke i pogreške!

Da koga ne umorim, neka bude dosta. A još ćemo se mi ovdje porazgovoriti, i obračunati s onima koji neznalački tvrde da se današnja znanost kosi sa sadržajem starozavjetnih knjiga. — U laži su kratke noge, a u neznanju još kraće!

Defensor

RADNICI I NAMJEŠTENICI!

Ne zaboravite da je Radnički Strukovni Savez — Okružje Split podcentrala Rad. Strukovnog Saveza u Zagrebu, koja osniva organizacije (skupine) za radnike i namještenike, daje pri osnivanju sve upute, posreduje kod socijalno-radničko-namješteničkih ustanova u svim pitanjima koja zanimaju radničko namještenički stalež.

Radnički Strukovni Savez je jedina staleška organizacija kršćansko-socijalnih i narodnih radnika za radnički i namještenički stalež. Okružje RSS u Splitu, pod novom upravom, izabranom dana 12. III. tg., počinje življim radom i stoga poziva sve pretstavnike, koji su prigodom zadnjih izbora za Radničku komoru radili za plavu listu, da se jave i zadrže na okupu. Naša najjača skupina privatnih i zadružnih namještenika u Splitu ima i osigurani fond za svoje članove u slučaju besposlice po poslovniku.

Namještenici i trgovacki pomoćnici katoličkih društava i ostali pretstavnici bivše plave liste, učlanjujte se u organizacije RSS, gojite stalešku svijest te osiguravajte svoje vlastite pa i manje fondove za slučaj besposlice.

Sve upute u svim pitanjima radničko-namješteničkim daje Radnički Strukovni Savez — Okružje Split — Rimska ul. 3/I.

Podlistak

Neočekivani dar

O Božiću, pa i o Uskrsu, međusobno se darivamo. S tim darovima hoćemo da dva velika i vesela Otajstva naše vjere još više uzveličamo i okitimo ih veseljem.

Darovi, pa makar bili neznatni, dragi su čovječjem srcu. Znak su čiste ljubavi i privrženosti čovjeka prema čovjeku.

Da li biste se domislili, kad bih vas pitao: Koji su darovi najljepši i najdraži? — Znam, da bih na to pitanje dobio mnoge i raznolične odgovore, ali mi se čini da su najljepši neočekivani darovi. Iznemada, kad najmanje misliš na to, dobiti dar, u kojem se smije ljubezno prijateljsko lice! To je kao trak sunca koji prodre u tamnu sobu i tinese u nju val ugodne topline i pjesmu proljeća.

— Neki francuski župnik se, jednom, neobično razveselio. I to baš o Uskrsu. Jedan njegov župljanin ga, neočekivano, obdario velikim darom. Taj dar je pismo koje je pisao svom župniku.

Pismo? — Da, pismo! Zapravo njegov sadržaj.

Ako želite znati, kako je taj župljanin razveselio župnika, čitajte njegovo pismo koje točno glasi ovako:

Velečasni gospodine župniče! Veselite se! Vaša srdačna želja je ispunjena: Vaš župljanin je izvršio svoju uskrsnu dužnost. Javljam Vam to, jer sam uvjeren, da će Vas veoma razveseliti, jer ozbiljno želim da i mene unaprijed ubrajate među one katolike u koje se uvijek možete pouzdati.

Pa kako je dragi Bog našao tu izgublenu ovčicu? Odmah Vam kažem, da nije bilo lako. Zao duh se je u meni do skrajnosti opirao. Već pred više godina je pokušala moja dobra žena da me obrati, ali ubrzo spoznah njezin nact. Kako nije dobro počela, ponesreći joj se. Nisam se mogao odlučiti za Ispovijed i Pričest samo zato da ugodim svojoj ženi. Ne, to nisam mogao!

Malo bolje me je zgrabio moj gospodin župnik u Parizu. Ali i on bez uspjeha. Nije me, naime, poznavao u dušu, pa mi je govorio kao što se govori za svakoga. Zato mi njegova riječ nije prijala.

Vi mi se, dragi gospodine župniče, primakoste već nešto bliže. Sigurno Vam je još u pameti ono jutro, kad sam Vas pohodio i ogledavao nove košnice u pčelinjaku. Riječi, koje ste mi tada govorili, prodirahu mi do srca. Na odlasku me upitaste: „Kad bi bio bolestan, da li bi primio svete Sakramente?“

„Ne samo da bih primio nego bih, dapače, zahtijevao!“ odgovorio

pripraviš posna jela, jer znaš da sam vjernik.“

Tako mi je, na primjer, prošle nedjelje pisao general N. I još s kakvim rukopisom!... Slova su bila kao žigice. Kao da bi se u bojnoj vrsti pripravljala na juriš.

Davao me je držao još samo s jednom rukom, ali još me je držao! O, taj ne pušta tako lako.

Uskrsne nedjelje još me je držao. Odlučih da ću pratiti svoju ženu, kad bude išla na pjevanu svetu Misu, jer će taj dan biti naročito lijepo pjevanje i glazba.

Ujutro oko osam sati prolazim kroz svoju sobu — pa što vidim!? Na pisaoniku su bila četiri katekizma, sva četiri otvorena na stranici, na kojoj je zapisana crkvena zapovijed: „Ispovjedi svoje grijehe barem jedanput godišnje, a o Uskrsu primi sv. Pričest.“ I da to sigurno zapazim, zapovijed je bila u svakoj knjizi crvenopotertana.

Zastao sam i čudio se. Moja tri sinčića i moja kćerka!... O, ti mali lukavci! Odlučih da pokušaju, a da o tomu nisu nikomu probijelili ni riječi. Njihov pokušaj je kao vjehor preobratio moju dušu.

„Dakle sam tako daleko zalutao“ — mislio sam — „da me moraju preobraćati moja djeca!“

U žurbi se obukoh, nisam imao vremena ni da se obrijem, i uputih se k ispovijedaonici gospodina kapelana

Po državi

DR SREBRNIC RIJESEN. Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije bio je podigao tužbu proti kćerkog biskupa preuz. dra J. Srebrnića, jer je javno u crkvi pročitao poznatu biskupsku poslanicu. Okrivljeni je riješen od tužbe da je o tužitelju javno proglasio nešto neistinito.

POTESKOCE DALMATINSKIH VI-NOGRADARA. Zastoj u prodaji vina je sve veći usprkos veoma niskim cijenama koje ide od 1 — 1.50 dinara po litru. Misli se da je glavna krivnja za ovako slabu prodaju u velikim trošarinama, jer se za izvoz vina plaća 4 dinara trošarine po litru, a vinogradari često ne dobiju više od 75 para. — Tu bi bio nužan nekakav izlaz i pomoć!

POSUMLJIVANJE. Izrađeni su veliki nacrti za pošumljivanje goleti. Ove godine bi se imali zasaditi mnogi drvodredi uzduž državnih puteva. U tu svrhu je već nabavljeno nekoliko milijuna svakovrsnih sadnica koje će se dijeliti školama i pojedincima za rasadivanje.

VELIKI USPJEH PROPOVJEDNIKA. U Dubrovniku propovijeda korizmu o. Marijan Blažić. Na njegove propovijedi dolaze tisuće vjernika dva puta u tjednu. Neki dolaze i automobilima iz Boke Kotorske! Crkva je za toliki narod premalena, pa su neki bili predložili da se pred crkvom namjesti megafon. — Čeznja za nebom još plamsa!

TUĐI NOVCI KOD NAS. Prema službenim podacima tuđi državljanima imaju dionica kod raznih dioničkih društava u našoj državi u vrijednosti od 2 milijarde i 439 milijuna dinara. Od toga imaju u svojim rukama najviše Francuzi, naime 33 posto. — To je sve na našu štetu.

SAVEZ KRŠĆANSKIH RADNIKA. U Zagrebu je već prije osnovan Savez kršćanskih socijalno-radnika, ali u zadnje vrijeme nailazi na sve veće razumijevanje među radnicima, koji se pomalo odvrću od dobro plaćene marksističke gospode.

POTROSNJA ŽITA. Prosječno se kod nas godišnje troši na glavu 107 kg pšenice, 150 kg kukuruza i 54 kg ječma, raži i zob. Prema tomu trošimo godišnje oko 15 milijuna kvintala pšenice, 21 kukuruza i 7 i pol milijuna kvint. ječma, raži i zobi.

BROJKE IZ DRŽAVNOG PRORAČUNA. Za narednu godinu 1935/36 predviđeno je u našem državnom proračunu za pravoslavnu crkvu 34 milijuna dinara, za katoličku 26, za muslimansku vjeroispovijest 13, za protestantsku jedan, za židovsku jedan, a za starokatolike 365 hiljada dinara.

POPRAVAK KATEDRALE. Zagrebačka katedrala nije bila popravljena od potresa god. 1880. Sada se sastavio odbor za popravak katedrale i s radnjama bi se imalo uskoro započeti.

KRIZARSTVO NAPREDUJE. Nova Križarska Bratstva osnovana su u Benkovcu (Okružje Šibenik), Kostelu, kod Predgrade, u Vrbnju, u Zagrebu na Horvatima i na Selskoj cesti (Okružje Zagreb), u Travniku (Okružje Sarajevo) i u Novalji na otoku Pagu.

koju su ženske bile potpuno opkolile. Tu bih bio morao čekati najmanje jedan sat. A Vi znate kako sam, kad moram čekati, nestrpljiv!...

Srećom prođe mimo gospodin župnik, pogleda me i reče: „Želite li se ispovjediti?“

„Da.“

„Tu, molim!“

Odevo me u svoju sobu. Nakon deset minuta sam se povratio. Tako iz srca istjerah zlog duha i sve njegovo. — Onda sam pristupio k svetoj Pričesti...

Kad prispjeh kući, vidim da su djeca nekako nemirna.

„Svi ovamo!“ — ... ???

„A otakda djeca poučavaju roditelje?“ — ... ???

Nisam se mogao više svladavati. Zagrljio sam ih... Oni jedini su imali odvažnosti upozoriti me na moju dužnost!

Moj dragi gospodine župniče, htjedoh Vam pokloniti ovaj uskršnji dar. A morao sam to učiniti već pred dvadeset godina...

Da nisam imao svoje drage djece, sigurno ne bih bio to ni sada učinio. A tako se je dogodilo! Aleluja!

S Vama se veseli i pozdravlja Vas Vaš odani — Louis B...

— Nutarnji mir i zadovoljstvo je važnije od bogatstva. A, eto, kako se ipak lako nalaze.

Dig.

Pokroviteljica mudrosti

Misao je najljepši proizvod duha. A kad čovjek nakupi mnogo velikih i dubokih misli, postaje mudar. Pamet se ne stiče tako lako. Godine i godine se moramo truditi da nešto naučimo. Učimo se u kući, kod roditelja, i žani, družeći se s prijateljima. Ali najtemeljnije znanje dobivamo u školama.

Danas poznamo pučke, srednje i visoke škole. Skoro svako selo ima svoju pučku školu, pokrajinski gradovi imaju srednju, a veći i glavniji visoku, koja se zove univerza ili sveučilište. — I baš s obzirom na škole mi katolici možemo biti ponosni! Zašto? — Jer je katolička Crkva bila ona koja je osnivala, širila i uzdržavala prve pučke, srednje i visoke škole.

Zato katoličku Crkvu možemo, s pravom, nazvati pokroviteljicom mudrosti.

A danas? Što danas Crkva radi za prosvjetu i školu?

Mnogo! I to mnogo više nego li koja država!

Ako ti se ta dva usključnika čine pretjerana, čitaj dalje.

Države uzdržavaju veći dio javnih ustanova. Pa i škole. Ali katolici posvuda traže da imaju svoje, tako zvane konfesionalne ili vjerske škole, u kojima nitko neće moći blatiti njihove najsvetije vjerske osjećaje i mnogo laž prikazivati kao znanstvenu istinu.

Zato vidimo da se u svakoj državi, uz državne škole, osnivaju i posebne katoličke. I to ne samo pučke i srednje, nego i sveučilišta!

Da, baš sa sveučilištima, tim najvišim ustanovama znanosti, mi se ponosimo! Imamo ih ne samo u Americi

i Evropi, nego i u Africi, Indiji, Japanu i Kini. Danas katolička Crkva na 52 sveučilišta naučava najvišu znanost!

Za sve te škole države troše malo ili ništa. Uzdržavaju ih sami svjetski katolici. Zato, malo prije, naglasih: Crkva i danas radi mnogo više za školu nego države! Jer države plaćaju svoje učitelje i profesore s novcem koji, putem poreza i drugih tražbina, utjeravaju i od članova katoličke Crkve. Tako katolici u mnogo slučajeva, uzdržavaju svoje i državne škole.

Baš prošlih dana su se talijanski katolici molili i skupljali novac za svoje sveučilište Presvetog Srca I-susova u Milanu. To sveučilište je osnovano 1920 godine, upravo kad je bio, kao nadbiskup, u Milanu današnji Papa Pio XI. Sada već ima knjižnicu od 250.000 knjiga, a izdaje tri znanstvena i tri pučko prosvjetna lista.

Za uzdržavanje sveučilišta troši se mnogo i premnogo. Zato talijanski katolici svake godine skupe među sobom za svoje sveučilište oko 3 milijuna lira! To su veliki novci koje skuplja samo ljubav katoličke mladeži!

Redovito su sva katolička sveučilišta mnogo naprednija od državnih. To je i sam Mussolini priznao sveučilištu Presv. Srca u Milanu.

— Da je biskup Strossmayer, osnivač današnjeg zagrebačkog sveučilišta, jasnije i dublje gledao u budućnost, i mi Hrvati bismo mogli danas imati katoličko sveučilište, na kojem ne bi razni framasoni prodavali svoju „otajstvenu mudrost“. — Ali što nije, može da bude!

— ev.

Razgovor s čitaocima

Nemoć ruskih bezbožnika

UPIT: Dobro su mi došli oni članci u „Katoliku“ o strašnim prilikama i krvoproliću u boljševičkoj Rusiji, kad sam se, poslije, pridavao s jeanim komunistom. Nego, kad sam ih čitao, iskrslo je u meni pitanje: Da li ruski narod još u što vjeruje, kad boljševici onako zvijerski ugušuju svaki vjerski osjećaj? Jesu li podlegli u 15 godišnjoj borbi?

ODGOVOR: Zanimljivo je Tvoje pitanje. Boljševici, doista, već više puta stvorili nacrt i odlučili: Do toga i toga dana moramo srušiti toliko crkava, a blagane i vjerske obrede ograničiti na najmanje. — Ali nikada im se dosad ti nacrti ne ostvarili. Zato su ljuti i bijesni kao tigrovi. U tom bijesnilu stvorili i onu zadnju odluku: Do 1 ožujka 1937 uništimo vjeru!

To je samo njihova odluka. Hoće li je i ostvariti? Budi uvjeren, da će ih baš ta odluka opet stjerati u laž!

Ruski seljak je još uvijek duboko vjeran. Ni progona, ni krv, ni glad ne mogu u njemu ugasi žed za Bogom! Crkve, koje još nisu srušene ili

Među nama

Zašto hotimično trujemo?

Dozvolite da vam ga najprije pretstavim.

Koga? Jack Londona!

Jack London je književnik. Ne naš, nego engleski. Napisao je mnogo. Mnogo romana, pripovijesti i crtica. U svojim djelima zalaže se za sve koje gladuju, trpe nepravdu i ljudsku okrutnost.

U toliko se i mi s njim slažemo. Skupa s njim ćemo se uvijek boriti za pravdu, skupa s njim razgaljivati i bičevati trulež i okrutnost pre mnogih bogataša. — Ali u jednom se ne možemo s njim složiti. To je njegov bezbožni komunistički nazor.

Jack London je previše surov, jednostran i bezobziran u svojem pisanju. Najbezočnije napada Boga, ruga se vjeri, smiješi plemenite osjećaje čovjekovog srca.

Potvrdu za sve to nalazimo u njegovom djelu „Zlato“. S našeg vida mi moramo to djelo osuditi kao nečudoredno, bezbožno, komunističko!

zatvorene, uvijek su u blagane pune vjernika. I premalene su! Osobito se to zapaža prigodom velikih božićnih i uskršnih dana, kada vjersko čuvstvo, u molitvama i procesijama, prelazi u zanos.

Pa ni sami napadaji ruskih bezbožnika nisu više tako odvažni i borbeni. Njihova moć slabi, a volja smalaksava. Bezbožni list „Antireligioznik“ svakim danom listi svoje pretplatnike, a „Bezbožnik“ je već, s prvim siječnja ove godine, prestao izlaziti!

Pojavljuju se nova društva koja se bore za vjerski preporod. U ta društva ponajviše ulazi seljačka, radnička i đačka omladina, koja je već toliko odvažna da putuje po čitavoj Rusiji i navješćuje Evanđelje.

Svedska književnica Sterensted koja se, pošlih dana, povratila sa putovanja iz Sovjetske Rusije u Rigu potvrđuje da se kod mladeži opaža velika vjerska obnova.

Progonstva u Rusiji neće uništiti vjeru. Skršće samo slabije, a jake će još više ojačati i učvrstiti.

Nebojša

I, eto, baš tu knjigu je neki uzgojitelj na jednoj mjesnoj školi naredio učenicima čitati!

— Ko onda širi komunizam?

— Zašto hotimice trujemo?

— !?

Točka.

v. č.

PRODAJA TRSKE. U okolici Bačkog Monoštra raste mnogo trske. Tako su nedavno tamošnji seljaci prodali nekoliko vagona trske u Njemačku.

NOVE TAKSENE MARKE. U prometu se, od prvog travnja, nalaze nove taksene marke od 25 para. Dok bude starih, upotrebljavaje se i one.

POBJEDA NA IZBORIMA. Prošlog mjeseca su se u Zagrebu i mnogim drugim gradovima vršili izbori za novu upravu društva privatnih namještenika „Merkur“. Bile su tri liste: plava, bijela i zelena. Posvuda je pobijedila, velikom većinom, plava lista koju su zeleni (marksisti!) i bijeli napadali kao zastupnicu katoličkog klerikalizma.

Po svijetu

MEDUNARODNA IZLOZBA STAMPE. U Vatikanskom gradu već se mnogo radilo za međunar. katoličku izložbu štampe. Mons. Sipiaghin javlja da će na izložbi biti prikazana sva ruska katolička štampa, koja ima svoj početak 17. aprila 1908, kad je car Nikola II dao vjersku slobodu, i tada je počela da izlazi ruska kat. revija „Vjera i znanost“ u Petrogradu. Sada izlazi „Za sjedinjenje“ u Vilni i „Katolički Vjesnik“ u Harbinu u Manduriji.

1050 GODISNJICA SMRTI. U Rimu su svi slavenski zavodi i to naš hrvatski zavod sv. Jeronima, dva poljska sjemeništa, čehoslovački, sv. Jozafata i Rusko sjemenište, proslavili dan 6 i 7 o. smj., u crkvi sv. Klementa, gdje je grob sv. Cirila, 1050 godišnjicu smrti sv. Metodija. Sv. Misa je bila u rutenskom obredu. Prigodni govor je održao Rus Mons. Sipiaghin. U procesiji se pjevalo: hrvatski, ukrajinski, poljski, slovački i češki.

STETE OD NEVREMENA. Bura, koja je bijesnila na moru prošle sedmice, prouzročila je velike štete i na talijanskoj obali u okolici Jakina. Do sada se znade za 32 poginula ribara. Još se ne zna za sudbinu nekih ribarskih brodice, koje traži ratna mornarica, ali dosad bez uspjeha. — I katedrala u Jakinu je bila oštećena od nevremena.

SVRŠETAK MAURITANIJE. Parobrod „Mauritanija“ bliznac glasovite „Lusitanije“, potopljene od njemačkih podmornica za svjetskog rata, završio je svoj život. Prodan je kao staro gvožđe i odveđen u Rosyth gdje će biti raskovan. Prispadao je Canard-Line, nosivosti 35.000 tona. Sagrađen je god. 1905.

12 SMRTNIH OSUDA. Radi sve većeg broja razbojstva u Sovjetskoj Rusiji zabranjeno je nošenje noževa i drugog ručnog oružja. — Zbog učestalih napada na državna poduzeća izrečeno je ovih dana u Lenjingradu 12 smrtnih osuda. Osuđenici su sami mladići od 17 do 19 godina. — Jedan dokaz više za ruski raj!

SUDAR PAROBRODA. U singapurskoj luci su se sudarili naš parobrod „Carica Milica“ i engleski parobrod „Agamnon“. Parobrodi su oštetili pramec, a jedna lada, koja se u času sudara našla između ta dva parobroda, potpuno je razmrskana.

RATVI SE NASTAVLJAJU. Ni danas, dok mi mislimo da je sve mirno, nema mira. Tako se zna da je godine 1933 i 1934, u ratovima između Japana i Kine, Paragvaja i Bolivije, te još nekih manjih država, poginulo 120.000 ljudi. — Zato Papa toliko naglašava: Mir Kristov u kraljevstvu Kristovu!

POBOZNOST IRŠKE VOJSKE. Irska je uvijek bila na glasu zbog svoje vjere. Zato nam je i razumljivo da je irska vojska priredila nedavno 40 satno klanjanje pred Presvetim Olt. Sakramentom i tu pobožnost zaključila veličanstvenom procesijom.

RATNI DUH. Austrija, prema dosadašnjim ugovorima, može imati samo 30 hiljada vojnika. Sada Austrija hoće da uvede opću vojnu dužnost kao i Njemačka. Tako bi onda imala redovitu vojsku od 100 hiljada ljudi.

STOVANJE MALE TEREZIJE. Po čitavom katoličkom svijetu se uvelike štuje sveta Terezija od Djeteta Isusa. Tako su i katolici države Peru odlučili podići njezin kip koji će biti visok 100 metara. Natječaj za izradbu kipa je raspisan na umjetničke svijet zemalja.

UNIŠTENJA TVORNICA AEROPLANA. U Japanu, u Jangavi, izgorila je najveća japanska tvornica aeroplana. U njoj je izgorjelo 800 motora za nove aeroplanne i poginulo 17 osoba. Steta se računa na milijune.

PRODAJA OTOKA. Madagaskar je veliki otok na jugo-istočnoj strani Afrike. Otok je pod francuskom vlašću. Prema nekim vjestima Francuska ga namjerava, u okviru francusko-talijanskog sporazuma, prodati Italiji za 75 milijuna funti sterlinga.

POSTA U DVADESETOM VIJEKU. Put, za koji je prije trebalo nekoliko mjeseci, sad se prevlađuje u nekoliko dana. Tako zračno letalo prevaža poštu iz njemačkog Berlina u južnoamerički grad Rio de Janeiro za tri dana.

POŽAR ZA VRIJEME PLESA. U gradu Chicagu je izgorio veliki hotel. Tom prigodom je poginulo šest osoba, a 17 ih je teško ranjeno. Požar se pojavio za vrijeme plesa koji je bio priređen u tom hotelu.

Naši dopisi

Drniš

JUBILARNI OPROST. U nedjelju 7. ov. mjeseca održalo se za ovu župu jubilarno oproštenje. Mnoštvo naroda sa svojim svećenstvom, uz pjevanje pokorničkih pjesama, pohodilo je u zajedničkom ophodu mjesne crkve, izmolilo propisane molitve i u velikom broju pristupilo na svete sakramente.

PREMJESTAJ UPRAVITELJA SUDA. Ovih dana ostavio je naš varoš g. Bakić, upravitelj suda i pošao na svoj novi položaj suca u Split. G. Bakić je, kroz sedam godina svoga službovanja među nama, kod svih ostavio najbolju uspomenu. Svak je u njemu gledao pravednog suca, savjesnog činovnika i dobrog vjernika. Kao što želimo za njegovim odlaskom, tako mu želimo svu sreću na novom mjestu.

Dobre knjige

Kako piše gospodin Krleža? U ovoj brošuri je raščlanjen način pisanja i mišljenja našeg poznatog marksističkog književnika Miroslava Krleže. Pisac brošure, neobično duhovito, razlaže neobičnosti Krležinog stila i estetike, te neobičnosti njegove logike. Iza kratkog prikaza života i književne uloge gosp. Krleže nanizao je pisac brošure niz rečenica iz njegovih književnih djela, i vješto pokazuje na nedostatke i mjehovitost i na besmislenost Krležine logike i estetike. Brošura je ukrašena veoma duhovitim naslovnim slikom.

Brošura se dobije kod: Uprava MOSK, Zagreb Kaptol 29. Cijena brošure je 3 Din, a knjižare i povjerenici imaju velik popust.

Knjižnica „Zvezda Mora“ u Hvaru, u svrhu da što više pobudi smisao za Katoličku Akciju, tiskala je novu zgodnu knjižicu poznatog francuskog publiciste Msgr. R. Fontenelle u prevodu Msgr. biskupa Pušića, koja se prodaje uz nezatnu cijenu od Din. 1. Toplo je preporučamo osobito svim katol. društvima da prošire ovu brošuru među svoje članove. Nabavlja se kod Knjižare Narodne Prosvjete — Zagreb, Hrvatske Knjižare — Split, Akademije Reg. Apostolorum — Sarajevo i kod Biskupskog Ordinarijata — Hvar.

Čirilometodski Vjesnik, God. III. br. 1 i 2, Zagreb. Sadržaj: Gorjanski: Nacionalni elementi u crkvenoj Glazbi. — Dr. Wellesz Egon: Muzika Bizantske crkve. — Dr. Kudryk Boris: Berezoovski, Bortnjanski i Vedelj, ponos Ukrajinškoga a ne Ruskog naroda. — Grinkov V.: Prastara notacija crkvenih melodija „Rusko znamja“. — Iz pjevačkih redova. — Koncerti. — Iz glazbenog svijeta. — Glazbena literatura. — Čirilometodova literatura. — Društvene vijesti. — Razno. — Čirilo Metodov Koropet na Sušaku Ogulinu i Karlovcu. — Iz uredništva i uprave.

Glazbeni prilog: Dr. B. Kudryk: Čašu spasenija prijmu. — Dr. B. Kudryk: Vo pamjat vječnuju. — K. Stanković: Svjati Bože — A. Krstev: O tebe radujesja — Kosta Manojlović: Pomošnik i pokrovitelj — Kosta P. Manojlović: Aliluja.

ORIGINAL GOODYEAR WELT
Peko
BEST QUALITY

Veliki izbor proljetnih cipela
za dame, gospodu i djecu.
ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

POSRTNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. I.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posrtnu pripomoć prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklupa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8^{1/2} do 10 pr. pod. i od 4^{1/2} do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Kalendar

Travanj

N.	14	Cvjetnica. — Sv. Justin. muč.	
P.	15	Sv. Petar Gonzales.	
U.	16	„Kališ“.	
S.	17	„Rudolf, muč.“	
Č.	18	Veliki četvrtak. ☉ USUD	
P.	19	„Petak“.	
S.	20	Velika subota	

Sv. Petar Gonzales

Petar Gonzales, visokog i bogatog roda, ugleda božje svijetlo godine 1190. u španjolskom gradu Astorgi, gdje mu je ujak bio biskupom. Ujak se pobrinu da mu nečak izučič škole, i zaredi ga za svećenika, a poslije imenova kanonikom.

Premda se Petar već u ranoj mladosti popeo do te, prilično visoke, crkvene časti i primao velike dohotke, ipak, obuzet još svjetovnjačkim duhom, hlepi za većom časću. I zbilja: pod ujakovim okriljem bi imenovan za dekana, starešina kaptola.

Njegovo ustoličenje imalo se obaviti licem na Božić. Petar, da svrne na sebe pažnju grada, uputi se iz kuće na tovnom i bogato nakićenom vranu. Sav se svijet sjati na ulicu da vidi tog junaka dana, a on mamuzama podbada mamenog vranca, koji na kolače skače, dok mu pod kopitama vrcuju iskre iz kaldrme, kao da živi o ganj sijeva. Najednom propne se vra-

nac i zbaci sa sebe svog binjdziju, koji ljodne baš u kaljužu. Dok se gizdavi mladić koprca u blatu, svjetina mu se posmjehuje i ruga.

Ova nezgoda toliko osvijesti oholog Petra da, podižući se iz kaljuže, reče: Dok ja svijetu služim, on mi se izrugava; takvom gospodaru ne služim više! Okrenut ću mu leđa, da se posvema posvetim Bogu.

I što reče, ne poreče! Stupi u dominikanski red, te se u samoći samostana, pokorničkim življenjem i ozbiljnim učenjem, pripravljaše za propovjedničko zvanje.

Propovijedajući Kristovo Evangelje, mnoge je džamije pretvorio u kršćanske crkve, a mnoštvo grešnika privede na put kreposti.

Srce ga je danomice sve to jače vuklo k siromasima; stoga traži po brdima i ladama neuke brđane i razvratne mornare. I tu, propovijedanjem, primjerom i molitvom, pa i čudesima, učini mnogo dobra. Španjolski i portugalski mornari časte ga kao svog zaštitnika, kao naših sv. Nikolu, a zovu ga sveti Elmo.

Petar Gonzales, revni član propovjedničkog reda, vjerni sin sv. Dominika, preseli se s ovog svijeta na bolji 15. travnja 1246 godine. Njegovo tijelo bi sahranjeno u stolnoj crkvi u gradu Tuy. Papa Inocencije III proglašio ga blaženim.

U životnim neprilikama ne očajavajmo, već ih iskoristimo za duševno dobro, jer su baš one Božji pozivi savršenijemu životu.

Ako itko, to će nas baš te neprilike dovesti tamo gdje je naš cilj i konac.

Život Šibenika

Obredi Velike Sedmice u našim crkvama

KATEDRALA SV. JAKOVA: Cvjetnica: U 10 s. ujutro preuzv. biskup, uz asistenciju kanonika i svećenika, blagoslovljive palme i masline. „Zbor sjemeništa“ izvodi „Hosana Sinu Davidovu“ i „Djeca židovska“ pri procesiji po trgu oko katedrale te pri ulazu u crkvu „Slava Ti Kriste“ četveroglasno u I tonu harmonizirano od dra Gržinčića. Pri svečanju Misi uz pontifikalnu asistenciju pjeva „Zbor sjemeništa“ iz Mise „Bone Jesu“ od K. Almendigera „Kyrie“, „Sanctus“, „Benedictus“ i „Agnus“; a ostale dijelove Mise koralno i četveroglasno u I tonu. M. F. D. „Kolo“ izvodi odgovore „Muke“ od Ancoisa. — Veliki ponedjeljak, utorak i srijeda: U 9^{1/4} s. pjevana sv. Misa s Mukom po sv. Marku u utorak, a u srijedu s Mukom po sv. Luku. Na veliku srijedu u 6 s. pp. pjevana „Jutnja tmina“. Lamentacije pjevaju klerici. Responsorije izvodi „Zbor sjemeništa“ četveroglasno u falso-bordone. „Cecilijanski zbor“ pjeva „Krist postade poslušan“ od Anerjo i „Smiluj mi se Bože“ od Mo. F. Casimiri. — Veliki četvrtak: U 9^{1/2} s. ujutro pontifikalna sv. Misa. Zbor sjemeništa pjeva „Kyrie“ i „Gloria“ iz Mise od Hallera, ostale dijelove koralno i u I tonu harmonizirano četveroglasno. Preko Prikazanja „O spasnosna Hostijo“ od Franea Slabé. Posvećenje sv. ulja obavlja preuzv. biskup uz asistenciju kanonika te dvanaest svećenika, đakona i subdakona. Na koncu pere noge trinaestorici klerika. U 6 s. pp. „Jutnja tmina“. Pjevanje isto kao velike srijede. — Veliki petak: U 10 s. ujutro „Misa pretposvećenih“. Pjeva se Muka Isusova po sv. Ivanu. Odgovore izvodi „Zbor sjemeništa“ od Elta četveroglasno. Pri otkrivanju Križa „Puče moj“ od Griesbachera, zatim „Barjaci kreu Kraljevi“ od Ravanella. U 6 s. pp. „Jutnja tmina“. Pjevanje isto kao i velike srijede. Prije procesije korizmeni propovjednik mp. o. Dane Zec drži propovijed o Muci. Zatim 8^{1/2} s. naveče slijedi tradicionalna teoforička procesija gradom, preko koje „Cecilijanski zbor“ pjeva „Puče moj“ od Aleksandija i „Stala Majka“. „Zbor sjemeništa“ pjeva „Barjaci kreu Kraljevi“ od Ravanella. — Velika subota: U 9^{1/2} s. ujutro blagoslov vatre, svijetla, uskrne svičće, proročanstva i blagoslov krse vode. U 11^{1/4} s. pjevana sv. Misa uz pontifikalnu asistenciju preuzv. biskupa. Sve dijelove Mise pjeva „Zbor sjemeništa“.

VAROSKA ŽUPA: Cvjetnica: U 5^{1/2} s. tiha sv. Misa. U 10 s. blagoslov maslina, pak svečana sv. Misa. U 12 s. svečano izloženje Svetotajstva na klanjanje za 40 sati. U 6 s. pp. propovijed te sahranjenje. — Ponedjeljak i utorak: U 5^{1/2} s. ujutro sv. Misa, u 6 s. izloženje Svetotajstva, te u 6 s. pp. propovijed i sahranjenje. — Velika srijeda: U 5 s. ujutro izloženje Svetotajstva, zatim sv. Misa, a u 12 s. blagoslov i sahranjenje. — Veliki četvrtak: U 8 s. pjevana sv. Misa i zajednička sv. pričest; u 6 s. pp. „Gospin plač“, zatim propovijed. — Veliki petak: U 6 sv. Misa, Muka i otkrivanje Križa; u 6 s. pp. „Gospin plač“ i sahranjenje. — Velika subota: U 5^{1/2} s. blagoslov vatre, pepela i vode, sv. Misa, blagoslov jaj i kruha.

DOLACKA ŽUPA: Cvjetnica: U 7 s. blagoslov maslina, pak pjevana sv. Misa i Muka. — Veliki četvrtak: U 6^{1/2} s. pjevana sv. Misa i pričest vjernika. — Veliki petak: U 6^{1/2} s. služba Božja i Muka. — Velika subota: U 6^{1/2} s. blagoslov vatre, proročanstva i sv. Misa.

CRKVA SV. FRANE: Cvjetnica: Tihe sv. Mise u 6, 7 i 10^{1/2} s., u 8 s. blagoslov maslina i pjevana sv. Misa s Mukom. Popodne od 5—6 s. ura klanjanja. — Veliki četvrtak: U 7 s. pjevana sv. Misa i pričest vjernika. — Veliki petak: Misa pretposvećenih, Muka i otkrivanje Križa u 7 s. — Velika subota: U 7 s. blagoslov vatre, uskrne svičće proročanstva i pjevana sv. Misa.

CRKVA SV. LOVRE: Cvjetnica: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8 i 10^{1/2} s., pjevana sv. Misa u 9 s. Blagoslov maslina u 9 s. Srijeda, četvrtak i petak: u 4 s. pp. „Jutnja tmina“. U četvrtak: pjevana sv. Misa u 8 s. U petak počinju crkveni obredi u 8^{1/2} s. U subotu: blagoslov vatre i drugo u 7^{1/2} s.

CRKVA SV. DOMINIKI: Cvjetnica: U 6^{1/4} s. tiha sv. Misa, u 10 s. blagoslov maslina, pak pjevana sv. Misa i Muka. U 3 s. pp. blagoslov, preko koga se pjevaju stihovi o Muci Isusovoj „Prijetelji moji“. — Veliki četvrtak: U 9 s. svečana sv. Misa. — Veliki petak: U 9 s. Misa pretposvećenih. — Velika subota: U 9 s. blagoslov vatre i uskrne svičće, a zatim proročanstva i sv. Misa.

CRKVA SV. LUCE: Cvjetnica: U 7 s. ujutro sv. Misa s Mukom. U 4^{1/2} s. pp. blagoslov. Isto tako i na Veliki po-

nedjeljak i utorak. — Veliki četvrtak: U 7 s. ujutro sv. Misa i pričest. — Veliki petak: U 7 s. služba Božja. — Velika subota: U 7 s. služba Božja.

NOVA CRKVA: Cvjetnica: U 7 s. blagoslov maslina, pak procesija oko crkve, sv. Misa i pjevanje Muke. — Veliki četvrtak: U 7 s. sv. Misa, u 5 s. pp. „Gospin plač“. — Veliki petak: U 6^{1/2} s. služba Božja, u 5 s. pp. „Gospin plač“. — Velika subota: U 6^{1/2} s. blagoslov vatre i uskrne svičće, a zatim sv. Misa.

CRKVA SV. IVANA: Cvjetnica: U 6^{1/2} s. blagoslov maslina, pak sv. Misa s pjevanjem Muke Isusove po sv. Mateju. Zajednička pričest Križarica. — Veliki četvrtak: U 6^{1/2} s. svečana sv. Misa i zajednička pričest vjernika. — Veliki petak: U 6 s. pjevanje Muke Isusove po sv. Ivanu, otkrivanje Križa, Misa pretposvećenih. — Velika subota: U 5^{1/2} s. blagoslov vatre i uskrne svičće, proročanstva, svečana sv. Misa.

CRKVA SV. DUHA: Cvjetnica: U 5^{1/2} s. blagoslov maslina i sv. Misa s pjevanom Mukom. — Veliki četvrtak: U 6 s. pjevana sv. Misa i pričest vjernika. — Veliki petak: U 5^{1/2} s. služba Božja. — Velika subota: U 5^{1/2} s. služba Božja.

POST I NEMRS U VELIKOJ SEMICI. U nedjelju nema ni posta ni nemrsa. U ponedjeljak, utorak, srijedu i četvrtak samo je post bez nemrsa. U petak je post i nemrs. U subotu je post i nemrs samo do podne.

Svi na svibanjski izlet u Karin!

Dana 17 ili 19. maja o. g. održaće se svečanost sv. Paškala u franjevačkom samostanu u Karinu.

Toga dana se slavi 500 godišnjica osnutka karinskog samostana, a 200 godišnjica opstanka franjevačke Provincije Presv. Otkupitelja.

Svečanost će obaviti sam Preuzvišeni naš Biskup Šibenski Dr. Jerolim Mileta i Mp. Provincijal o. dr. Stanko Petrov. Samostan se nalazi u središtu vjernika srpske pravoslavne vjeroispovijesti. Zato je nadasve poželjno da se toga dana na ovom važnom slavju nađe što veći broj nas Hrvata-katolika.

Kako je to kraj divnih prirodnih ljepota i kontrasta; kako pada iza Uskrnog vremena, pa se Uskrni uobičajeni izlet i mogu zgodno ostaviti za ovu prigodu, u isti mah posjetioci će se moći i dan odmoriti i izvršiti jednu svoju narodnu-vjersku dužnost i slavje jer ovaj samostan bio nekada sjelo franjevačkog Provincijala i kuća nauka koja je davala hrvatskom narodu duhovne i prosvjetne učitelje i narodne vođe. Stog očekujemo veoma brojno učešće izleta.

Šibencari, osobito župljani velike Župe, naše čudotvorne Gospe Vagrade, počite tim radije što tu proslavu u Karinu rukovodi njihov vrlo obljubljeni dugogodišnji i bivši župnik o. Pavao Silov koji je sada starešina istoga samostana i koji će biti rodostan da ga njegovi bivši župljani, znanci i prijatelji obadu u podvelebitskom divnom zatišju!!!

Obzirom na put postoje dvije kombinacije: Morska i kopnena. Izabraće se ona za koji se više posjetioca izjasni. Kopneni put autobusom je dug tamo i natrag oko 160 km, a morski oko 180 milja. U slučaju pomorskog puta pošla bi jedna glazba koja bi zabavljala putnike. Morskim putem bi se išlo mnogo udobnije, a za to bi nam izišla u susret i Direkcija Jadr. plovidbe. Morskim putem bi se moglo vidjeti Biograd n/m, Filip Jakov, Preko, Novigrad, Vinjenc, Pag, Ulaz Zrmanje u more, Obrovac, Karin i vilinski grebeni neboličnog snježnog Starine Velebita.

Jedan i drugi put bi zapadao između 50—60 Din. U slučaju da ne bude dovoljan broj za morski put iče se autobusom. Reflektanti neka se jave odboru za ovaj duhovni izlet u župnom Uredu Naše Gospe Vagrade u Varošu; a trebalo bi da polože po 30 Din. kaucije, a ostatak kad pridignu vozu kartu. Također u istom žup. Uredu na cedulji označiti želju putnoga pravca. Za potanje obavijesti može se obratiti Uredu Varoš.

Odbor.

NAJMLADI KRALJ. Siamski kralj se odrekao kraljevskog prijestolja. Naslijedio ga je sin prestolonasljednik Amanda Mahidoh. On je danas najmlađi kralj na svijetu, jer ima tek devet godina.